

»Dva bregova«, drama iz življenja beračev v treh dejanjih. Sodelujeta pevski in tamburaški zbor. Vstopnina običajna. Vsi domačini in sosedje vljudno vabljeni!

Tromarje pri Celju. Tukajšnje prosvetno društvo, ki je šele pred kratkim nabavilo nove kulise, vprizori v nedeljo dne 23. julija, ob pol štirih popoldne v prostorih g. Čekovina znano igro »Dve nevesti«, šaloigra v treh dejanjih. Med odmori igra društveni tamburaški zbor. Pridite vsi!

Asfaltno jezero.

Velik potres na otoku Trinidad (pred južno Ameriko), ki je zahteval toliko človeških žrtev in je napravil mnogo materijelne škode, predvsem v pokrajinah za pridobivanje surovega olja, je zopet obrnil pozornost na otok. Trinidad je namreč na celem svetu najbolj bogat na asfaltu. Pretežni del celotnega asfalta, ki pokriva ceste velemest, prihaja iz Trinidada.

Asfalt na Trinidadu tvori veliko je-

zero, ki ima v obsegu 3 angleške milje. Ako ga opazujemo iz večje daljave, sliči s svojim gladkim in temnim površjem mirnemu, zelo globokemu jezeru, ki se sploh ne giblje. Če se mu pa približaš, vidiš, da nimaš pravzaprav pred seboj jezera, ampak temno, gladko in na videz trdo maso.

Na površini tvori asfaltno jezero debelo in odporno skorjo. Ako ni preveč vroče, je mogoče jezero počez prekorkati peš.

Trinidadski asfalt pridobivajo čisto enostavno na ta način, da odstranjujejo zgornjo trdo skorjo na jezeru, jo drobijo na manjše kose in odvažajo. Asfalt na Trinidadu je čist in je kljub dolgotrajnemu prevozu v vse dele sveta zmožen na svetovnem trgu vsake konkurence. V Evropi je dobiti asfalt edino le v Neuchatelu v Švici. Ta asfalt pa nikakor ni v čistem stanju, ampak pomešan z apnenecem. Potrebna so vsa mogoča postopanja, predno je evropski asfalt za na trg.

vzledna žena v izpolnjevanju verskih dolžnosti. Ljubi Bog ji naj bo plačnik!

Zgornja Sv. Kungota. Dne 10. t. m. je organiziral naš vlč. g. župnik Francišek Magdič romanje k Devici Mariji v Puščavi, da si po nebeški Kraljici izprosimo božjega blagoslova in pomoči. Naša dva vrla avtopodjetnika gg. Franc Senekovič in Rudolf Smonig sta peljala 36 oseb iz naše župnije ter deloma še iz Spodnje Sv. Kungote in Svečine. V romarski cerkvi sta darovala g. domači župnik in g. župnik Vincenc Kraner iz Spodnje Sv. Kungote sv. mašo. Ob povratku smo si ogledali moderno tehniško čudo, falsko elektrarno. Prelep je bil ta romarski izlet, za to bo ostal vsem udeležencem v svetlem, trajnem spominu!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V naši župniji nove maše sicer niso prevelika redkost, toda letos je nas doletelo posebno odklovanje: dva sinova naše fare bota pristopila k oltarju Gospodovem. Prvega novomašnika, g. Ivana Križana, smo že slovesno sprejeli v nedeljo dne 9. t. m., ga spremili v cerkev in po slovesnih litanijah dobili njegov prvi blagoslov. — Zadnje dni se nam je vreme zboljšalo, zato pa so nas takoj začele strašiti strahote iz prejšnjih let: v četrtek zvečer ob večni luči je v Župeči vasi bila naenkrat v plamenih lesena hiša s slamo krita koča Ignavevih ali Lampretovih; naslednji dan opoldne pa se je začel valiti gost dim iznad škedenja in gospodarskega poslopja Emeršiča v Spodnjem Št. Lovrencu, kjer so mu zgoreli tudi vsi gospodarski stroji. Na srečo so gasilci v obeh slučajih ogenj omejili, a kaj bi lahko bilo ob hudem vetru! O vzrokih požarjev doslej še nič gotovega ni znano.

Sv. Tomaž pri Ormežu. Dne 5. julija so prav žalostno zapeli zvonovi naše župne cerkve, katerim so se pridružili zvončki treh kapelic, in so naznanjali, da se je preselil v večnost blagi krščanski mož Franc Štebih, posestnik v Peršetincih. Bil je vzoren gospodar, iskan zidar, skrben oče in zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Rad je pomagal stiskanim in siromakom, obresti ni tirjal, ker se je zavedal, da bo prejel plačilo od Očeta nebes in zemlje. Po zimi in spomladi, nekako sluteč bližnji svoj konec, je večkrat govoril svoji ljubljeni ženi in hčerki, da bo moral letos umreti. Vedel

Remšnik. V soboto dne 8. julija 1933, okrog pol šestih zjutraj, ko so zajutrkovali, je začelo goreti pri Kolečniku. Zenske so že zgodaj zjutraj zanetile v krušno peč, da bi spekle kruh. Moral pa je biti usoden slučaj, da se je vnela od dimnika streha in je do tal pogorela stara hiša, v kateri je bila že dolgo let gostilna. Sreča, da so imeli ravno zidarje in slikarje pri hiši ter da je bilo pohištvo in gostilniška oprava večinoma na prostem. Vendar je še dosti ostalo v hiši plamenom kot žrtev. Dobro, da je bilo dosti delavcev pri hiši, ki so pridno branili novo zidano poslopje in kovačijo. Dosti vredni ste bil tudi lipi, ki sta zabranili plamenom, da se ni kovačija vnela. Poslopje je bilo zavarovano okrog 20.000 Din, škoda pa je veliko večja. Št. Florijan, varuj nas vsega hudega!

Dravski dvor. V ponedeljek popoldne okrog 3. ure se je vtila po Dravskem polju piana, ki je povzročila ponekod tudi škodo. n. pr.: v Starošineh je toča deloma uničila mlado koruzo. Na Dravskem dvoru je udarila strela pri posestniku Josipu Turku, uničevala nekaj časa po stanovanju in končno zginila v zemljo. Požara ni povzročila, pač pa so bili stanovaleci hudo prestrašeni. Sploh je letos mnogokrat slišati, kako udarja strela.

Sv. Martin pri Vurbergu. Pristrčen sprejem so napravili domačini in okoličani novomašniku g. Francu Pečarju. Globoko veselje je vladalo od dupleškega mostu, kjer ga je čakala množica, pa do doma. Prvo sv. mašo je novomašnik daroval v nedeljo dne 16. julija v domači farni cerkvi.

Jarenina. Ni še dolgo, kar so Jareninski zvonovi zapeli in naznanjali žalostno vest, da je neusmiljena smrt ugrabila mlado ženo Franciško Ploč, posestnico v Vukovskem dolu. Še mlada žena in mati je po kratki in mučni boleznini zapustila dragemu možu tri majhne otročičke. Bila je vneta častilka Matere božje ter

koncu južne Amerike) počiva pogreznjeno v morje pogorje, ki je bilo v pračasih visoko 9000 m.

Stolp samomorilcev.

Najvišji nebotalnik v Njujorku se imenuje State Building. S stolpa tega poslopja se je vrglo v globočino tekcom zadnjih 4 tednov 27 oseb. Omenjeni stolp je obiskovalcem na razpolago kot razgledna točka, katero poseča dnevno na tisoče oseb. Kakor ji videti, vpliva stolp privlačno na samomorilce. Zakupniku stolpa, ki je že postal bogat mož, je naročila policija, da je moral postaviti ob ograji stolpa na štirih mestih stražnike, ki

kim rečem se je bil preveč odtujil. Sem in tja je boječe pokukal skozi okno, pa se hitro umaknil, če je le količkaj zavohal človeka.

Nekega dne je zagledal na dvorišču starega lovskega psa.

»Pa vendar ne more biti to moj tref?«

»Seveda je,« se je nasmehnila Ana, »tvoj stari tref je! Miloščino mu še dajemo. Trinajst let ima že sedaj.«

»Trinajst let,« je zamrmral Colnar, »kako hitro mine čas!«

Pes je začel praskati po vratih. Priplazil se je bil za gospodinjo.

»Le pridi, tref! Poglej, to je tvoj gospodar! Daj mu šapo!«

Pes je prišel bliže, ovohal svojega gospodarja od vseh strani; dolgo časa in natanko ga je ovohaval. Ali so se v njegovi pasji duši res vzbudili že zdavnaj zabrisani spomini na lov? Naenkrat je začel tresti s svojim kratkim repom in je dal svojemu gospodarju šapo. —

Mračni, tihi, zimski večeri. V svojo spalno suknjo zavil je sedel Colnar v mehkem stolu in

se je čudil, kako silno se je zasukala njegova usoda. Sedaj bi ne maral nazaj v kaznilnico; v blagodejno topli sobi ga je sedaj izpreletela ledena zona, če je le pomislil na tisto strahotno hišo. Kako bi le mogel živeti tam!

Colnarjeva hiša je bila velika, bolj in premožnejše opremljena kakor druge kmetske hiše. V njej je bila marsikatera udobnost, ki bi jo v navadni kmetijski hiši zastoj iskal. Celo kopalnico so imeli v prvem nadstropju.

Tja doli, kjer so delali posli in kjer so pacijenti njegovega sina prihajali in odhajali, Colnar nikoli ni prišel. Njegova žena je bila skoraj celi dan pri njem, in stara, mrtva ljubezen se je zopet prebudila in zavila oba s tiho, spokojno srečo.

Pes je celi dan ležal pri peči in stari učitelj je prihajal vsak dan. In tedaj je bilo Colnarju posebno prijetno pri srcu in rad je slišal, če mu je učitelj povedal, da mu brada in lasje prav lepo rastejo in da bo skoraj treha brivca, ki bi napravil malo reda v tej divjavi.

Tudi jed mu je bila spočetka preveč težka.

je, da je bolezen, ki mu je zadnja leta razjedala njegove čile moči, dozorela in z njo tudi sam. Tri mesece je bil priklenjen na bolniško posteljo, hudo je trpel, a tarna ni. Vdan v voljo božjo in previden s sv. zakramenti nas je zapustil v 43. letu svoje starosti. Pogreb se je vršil dne 8. julija ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev, ki so prihitali od blizu in daleč, da spremijo blagopokojnega k večnemu počitku. Ganljive poslovilne besede ob odprtem grobu je govoril brat Jožef. Počivaj v miru, dragi Franček, in na svidenje nad zvezdami! Žalujoci ženi in hčerki pa naše iskreno sožalje!

Središče ob Dravi. Preteklo nedeljo se je pri nas zgodilo več nesreč. Pri neki tekmi sta se dve dekletki močno vrezali s srpom, ena v roko, druga pa v nogo. Neki fant se je močno ponesrečil pri dirki. Očitno je, da je nedelja Gospodov dan. Ljudje tožijo, da je hudo, a ališalo se je še ob treh ponoči petje in nemir iz veselilnih prostorov. Zalostno je, da starši puščajo otroke pozno v noč na plesišču, in to celo brez nadzorstva. Slabi vzgledov nikjer ne manjka, posebno pa ne ob takih prilikah. — Posestniku Martinu Šavora je neznan uzmovič pri belem dnevu odnesel 2500 Din. Okradeni je prodal dva konja, da bi si kupil sedaj enega močnega, tako pa nima sedaj ničesar, ne konja in ne čečarja.

Hajdina pri Ptuj. Zadnji teden je blagoslovljena zemlja, njiva božja, sprejela v svoj objem dva cveta človeškega življenja in sicer enega utopljenca in eno učenko II. razreda hajdinske šole. Utopljenec je Josip Leončič, doma iz Cirkovljan v Medjimurju, ki je v Mariboru kot pleskarski vajenec pri pleskanju dravskega mostu padel v deroče valove in 10 dni potoval sam samecat svojo zadnjo pot do groba na hajdinskem pokopališču. Le dobrih 17 let je imel, pa je moral zapustiti svet in svoje ljudi, ki so prišli z bridkimi solzami kropiti njegovo počivališče. Učenka pa je iz družine Petek-Kiselak v Slovenji vasi. Letos na Alojzijevo je prvič njeno srčece prejel presv. eharistično Srce Jezusovo. Žal, da se je bolezen njena tako tajno razvijala, da je odšla v večnost brez sv. Popotnice. Sicer pa je imela ona in njeni roditelji skrb za to dolžnost, saj so že vse potrebno pripravljali in mala bolnica je celo naročevala, kako ji

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejšje, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

naj prinesejo podobice, ki jih je v šoli od g. župnika dobila, in naj ji dajo te spominke tudi seboj v grobek, kjer bo spančkala do dne vstajenja, njena duša pa bo, tako je rekla, molila za vse pri Bogu. Cveta dva, zvenela sta, a pri današnjih težavah življenja imata samo dobiček: iz nemira sveta sta se preselila v domovino miru!

Sv. Barbara v Halozah. Dne 6. julija nas je zapustil in v Gospodu mirno zaspal Jožef Petrovič, po domače Hrastinski Jožek, posestnik v Poharju, v 75. letu svoje starosti. Rajni je bil vnet častilec presv. Srca Jezusovega in Marijinega in član raznih cerkvenih bratovščin. Bil je dolgoleten naročnik naših krščanskih časopisov »Slovenskega gospodarja«, »Glasnika presv. Srca Jezusovega« itd. Mnogokrat je tudi poromal k Mariji Bistrički na Hrvaško in na Svete gore. Pokojni Jože je bil v sorodstvu z umrlim vlč. g. župnikom Andrejem Podhostnikom na Rečici in z umrlim dijakom Jožefom Petrovičem, ki je bil v salezi-

janskem zavodu v Veržeju, a mu je nesrečna jetika prerano pretrgala nit življenja. Kot stric nadarjenega dijaka je vedno žaloval za njim ter želel, da bi skoro tudi on šel za njim. Prošnjo mu je Bog uslišal ter ga poklical v boljše domovino, kjer ni trpljenja in žalovanja. Pogreb blagopokojnika se je vršil dne 8. t. m. ter se ga je udeležilo veliko število ljudi. Domači vlč. g. župnik Grobler mu je pri odprtem grobu govoril v zadnje slovo; opisal je nam blagega pokojnika in nas vzpodbujal, da posnemamo to, v čemer nam je bil zgled. Dragi Jože, počivaj v miru! Dobra dela, ki si jih storil, zlasti to, kar si storil revežem, naj ti ostanejo v večno plačilo!

Zavrč. Dne 14. t. m. je bil pokopan na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru g. Anton Križ, bivši nadučitelj v Zavrču. Pokojnik je vzgojil tekom svojega 41letnega službovanja dve zavrčki generaciji. Bil je vesten in dober učitelj in vzgojitelj. Vsled svojih zmožnosti v gospodarstvu, posebno v vinarstvu, je usmerjal pouk v šoli vedno v praktično smer in tako dajal svojim učencem podlago za gospodarski napredek. Njegova vesela narava ga je vkljub šibkemu zdravju v mladosti ohranila do visokih tet. Po dolgotrajni boguudani bolezni je opešal in zatisnil trudne oči. V imenu njegovih bivših šolarjev se mu je na grobu zahvalila v lepem govoru predsednica Marijine družbe iz Zavrča, gđ. Terezija Belšak iz Turskega vrha. Ohranimo blagega pokojnika v častnem spominu!

Konjice. Dne 1. julija je vozil Jožef Pristovnik, stanujoč na Vrhovljah pri Konjicah, seno iz Slov. Bistrice. Da bi, peljač se, lažje vodil konje, se je vsedel pred voz na oje. Toda nesreča nikoli ne počiva. Nenadoma je omahnil ter padel pod težko obložen voz. Kolo mu je šlo preko prs ter mu jih popolnoma zdrobilo; nesrečnež je na mestu izdihnil. Naj počiva v miru! — V Konjiški vasi je dne 8. t. m. umrl oče Peterlinek, ali po domače stari Suhač. Možu, kateremu je bila sv. vera najdražji zaklad, naj Bog da zaslužno plačilo! Žalujoci in nad vse pridni družini iskreno sožalje! — Krme imamo letos obilo. Tudi ječmen in pšenica se odlikujeta. Vinogradi in sadonosniki so slabši od lanskega leta, toda tudi s tem smo zadovoljni. Prosimo Boga, da nam vse to ohrani čez nevarno poletje.

Čez tri tedne pa je jedel že obilo in z veliko slastjo, ki je postajala vedno večja in se polagoma izprevrгла v lakoto.

In tako so se njegove moči krepile od dneva do dneva.

Nič pa ni tako spretno kakor ljubezen. In po ljubeznipolni spretnosti je Colnar okrevl.

Večkrat je zvečer stal pri oknu in gledal pozimske gore, ki so v mesečini tako kristalno blestele. Odprl je okno in globoko v se zajemal čisti zrak iz pozimskega gorskega sveta. In tedaj se je začela pretakati velika sreča po njegovi duši:

»Rešen!«

Starega učitelja najtežja pot.

Po noči, v kateri se je hudo boril in mučil sam s seboj, se je učitelj odpeljal v mesto — k Colnarjevemu zagovorniku. Ta je srčno pozdravil simpatičnega moža in rekel:

»Colnarjeva zadeva se razvija v dobro. Razprava se je obnovila in moja skrb bo, da bo vse hitro šlo. In potem bo ubogi Colnar zopet brez

vsakega madeža. Poskrbel bom tudi, da bo za trpljenje, ki ga je moral prestati, in za veliko škodo, ki jo je moral utrpeti zaradi devetletnega zapora pri svojem gospodarstvu, ki je prišlo skoraj na nič, prejel pošteno odškodnino, kolikor o odškodnini sploh lahko govorimo. Oh, ti nesrečni dokazi ovadbe, na katerih so zgrajene tako strašne obsodbe! Ta malopridni Jeras zaenkrat sicer trdi, da je bila le šala s to samoobtožbo, da bi dražil Medena. To pa mu ne bo nič pomagalo. Medenovo priznanje, ki ga je napisal pred svojo smrtjo, imamo; Jerasovo izžemanje je s pismeno denarno obljubo Medenovo dokazano, takozvani »protokol«, ki so ga vzeli presenečenemu zakonitnemu pisarju Jerasu v mestu, je tudi predložen. Dokazana je Colnarjeva nedolžnost, dokazano je, da sta kriva Meden in Jeras. Seveda, kdo je resnični morilec Katrice Bogatčeve, je zavito v temo, tega nihče ne ve.«

Stari učitelj je sedel pred njim ves blede. S tresočim, komaj razumljivim glasom je rekel:

»Jaz vem, kdo je umoril Katrico.«

Konec sledi.

bi naj zabranili samomore. Kljub zastraženju je uspelo samomornim kandidatom, da so izvršili svoj namen. Skoro gotovo bo oblast za nekaj časa zaprla razgledni stolp, ker to odločno zahteva časopisje.

Prerokovanje iz kart.

Katra se je podala k prerokinji na karte. Prerokinja meša in premetava karte semintja. »Vaše zakonsko življenje je ogroženo«, oznanja iz kart, »vidim lepo rjavolasko, ki sledi liki senca vašemu možu in ga ne izpusti več. Vedno je poleg njega. Kamorkoli gre, povsod mu je za petami.« Katra je vzdihnila: »Uboga reval! Moj mož je namreč pismožna.«

Poljčane. Tih in mirno so odhajali naši fantje lanskega leta k vojakom in rosne so bile njihove oči. Najtežje se je poslovil od doma Einfaltov Jože. Zopet in zopet se je oziral nazaj na svojo rojstno hišo in solze domotožja so mu drvele po licih. Kakor da bi nekaj slutil. In zla slutnja se je izpolnila. Še enkrat je videl svoj dragi dom, ko je došel na dopust. Še enkrat je pozdravil svojo mater, katero je nad vse ljubil, a potem je šel in se ni več vrnil. Pred kratkim je došla brzojavka, da je v bolnici umrl. V srce nas je zadela ta vest, to tem bolj, ker je bil Jože tih, miren in delaven fant, ki je bil zgled drugim. Dosti smo izgubili, ko smo izgubili Tebe, dragi Jože! V naši fantovski sredini se je pokazala nenadomestljiva vrzel. Naša žalostna srca Ti slednjič kličejo: Z Bogom, dragi Jože, z Bogom, mili tovariš!

Studence pri Poljčanah. Na sedmini po rajni Mariji Kodrič, posestnici v Brezju, katera je bila blaga mati dveh duhovnikov, se je nabralo 110 Din za misijone v Bengaliji. Najlepa hvala vsem darovalcem! Posnemajna vrednot!

Vitanje. Dne 9. t. m. se je peljal kolesar g. Ivan Potočnik, čevljarški pomočnik, na kolesu od svojega doma iz Pake pri Vitanju v Konjice ob prilike kolesarskega popisovanja. Pri velikem klancu nad premogokopom Polajna je izgubil oblast nad vozilom vsled slabe ceste, in ker so mu majhne mušice skočile v oči, je padel s precejšnjo silo 3 m po cesti naprej. Poškodoval si je obe roki in levo koleno. Želimo mu skorajšnjega ozdravljenja!

Celje. Pogreb vzorne služkinje. Dne 28. jun. je umrla v hiši dobro znane gostilne Pišekove Neža Lesjak. Služila je prav dolgo dobo 42 let zgledno, pošteno in zvesto. Njeno blago srce, polno dobrote, je delilo z domačo hišo ves čas svojega lepega življenja veselje in trpljenje. Rajnica je bila od ustanovitve Marijine družbe pa vse do svoje srečne smrti njena vzorna članica. Zato smo pa tudi vsi prepričani, da je bo Marija kraljevsko poplačala njeno zvestobo in ji dodelila v večnosti delež blaženosti, ki ji ne bo nikdar odvzet. Nenavadno, splošno priljubljenost nepozabne pokojnice je zgovorno izpričal pogreb, ki ga je vodil domači g. župnik ob asistenci g. Seliča, misijonarja pri Sv. Jožefu. Nobeno oko ni ostalo suho, ko je vlač. g. župnik v krasnih, klenih besedah vzel slovo od svoje zveste faranke. Počivaj v miru, blaga Neža, in veseli se svojega plačila!

Slovenjgradec. Zadnji čas je bilo v tukajšnjem okolišju razrešenih več županov in sicer: Peter Sirnik, župan občine Otiški vrh; Ferdo Sotl, župan, Šmartno; Aleksander Merjel v Golavibuki, in Jakob Jaš iz St. Ilja pod Turjakom. Imenovani pa so naslednji novi župani: Anton Radčel za občino Pameče, ki je imenovan mesto pred kratkim umrlega župana Luka Pogača; Franc Verdnik za občino Otiški vrh; Ivan Kac za Šmartno; Franc Sle-

mnik Golavabuko; in Franc Rozman za St. Ilj pod Turjakom. — Zadnji čas je bilo zopet dovoljenih oziroma na novo upostavljenih par naših prosvetnih društev, katerih delovanje je bilo pred nedavnim zabranjeno. Dovoljena so naslednja društva: Katoliško slovensko prosvetno društvo v St. Ilju pri Velenju, in Sv. Peter na Kronske gori, Bralno in izobraževalno društvo v Selah, Slovensko krščansko izobraževalno društvo v Razboru, Slovensko katoliško prosvetno društvo v Škalah, in Izobraževalno društvo v Belih vodak. Pred kratkim sta bili dovoljeni tudi Katoliško prosvetno društvo pri St. Andražu pri Velenju, in Prosvetno društvo v Šmartnem pri Velenju, tako da je sedaj vsega skupaj osem naših prosvetnih društev upostavljenih k ponovnemu delovanju.

Hrib kot zakladnica.

Znamenite najdbe — dragoceno kamnjenje in vsakojaki nakit, katerega so našli po dolgotrajnem iskanju pred tremi leti na hribu Alban pri Oaksaki v Mehiki, je videti na letošnji svetovni razstavi v Čikagi, kjer vzbujajo splošno in največjo pozornost. Ti zakladi so najbolj dragocene starinoslovske najdbe, do katerih so se sploh povzpeli v Ameriki. Gora Alban je bila v dobi vladanja Aztekov pravi Babilon hodnikov, večjih prostorov in teras. V notranjosti hriba je glavni trg, ki je dolg 300 m in širok 215 m. Predno so zadeli na najdbe, so natančno preiskali skalovje v bližini in prekopavali so zemljo dolgo časa. Raziskovalci so odkrili najprej stopnice, ki so bile nepopisno široke in visoke in so vodile do svetišča. V grobeh so našli 500 slik, same čudne predstave človeških teles, ki so seveda vsa spačena. Glave na slikah so stisnjene, preknavadno dolge in noge zvite. Počasi so prodirali raziskovalci v hrib in so se dokopali do preddvora, kjer so našli cele množine kosti, biserne verižice, dragulje in vse polno zapestnic. Nekatero lobanje so bile posute z različnimi dragocenimi kamni. Povsod so ležale po tleh ovratnice in uhani. Raztrešeni noži so pričali na tedajno navado človeških daritev. Žrtvam so pred darovanjem z nožem prerezali žile. Maska boga Ksipe Totoe je iz jantarja — dokaz, da je bil jantar v onih starodavnih časih znan tudi v Ameriki.

Ali si že obnovil naročnino?

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.

Najstarejši letalec umrl.

Tiha ulica v zapadnem delu Berlina. Skozi meglo je videti obrise čudne hiše, ki ima strelne line in spredaj dvigalni mostič. V tem poslopju je stanoval Gustav Lilienthal, do pred kratkem — najstarejši aktivni letalec na svetu.

Ako je kedo opazoval Gustava Lilienthala, se je čudil delazmožnosti in živahnosti 83letnega starčka. Marsikdo ni mogel verjeti, da se je trudil ta moč s svojim bratom Otonom, kako bi uresničil prastari človeški sen o letanju po zraku. Pokojni Gustav je bil malodane noč in dan v svoji delavnici, kjer se je trudil z napravo peruti, s katerimi je hotel letati kakor ptič in seveda brez vsakega motorja. Nепrestano je opazoval let ptic in po vzgledu teh bi bil tudi on rad rezal s peruti zračne plasti.

Gustav Lilienthal je prepotoval dobro polovico sveta in je znal povedati marsikak zanimiv doživljaj. Po poklicu je bil stavbeni mojster in je na tem poŕju marsikaj izvrnega ustvaril, a glavna življenska naloga mu je le bilo letanje.

S svojim bratom Otonom se je zagrizel v zamisel ptičjega letanja. Ko so imeli v njunem rojstnem kraju v Anklanu takorekoč učenci uspehe z letalom, katerega so sami zgradili, od tedaj ni več izpustila želja poleta omenjenih bratov Lilienthal. Brat Oton je smrtno ponesrečil s peruti, ko se je spustil s hriba pri Lichterfelde. Niti bratova smrt ni oplašila Gustava, da bi opustil načrt peruti.

Silno je pekel Gustava razvoj letalstva s pomočjo motorja, kojega sta sovrročila oba Lilienthala. In tako se je ubijal Gustav celo dolgo svoje življenje z načrtom, kako bi se naj dvigal človek iz lastne moči v zračne višine. V svoji delavnici na berlinskem letališču Tempelhof je Gustav Lilienthal svoje peruti skoraj dogradil, ko ga je pred kratkem doletela smrt. S pokojnim Gustavom je legel v grob zamisel letanja po ptičjem vzgledu.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.